Galax

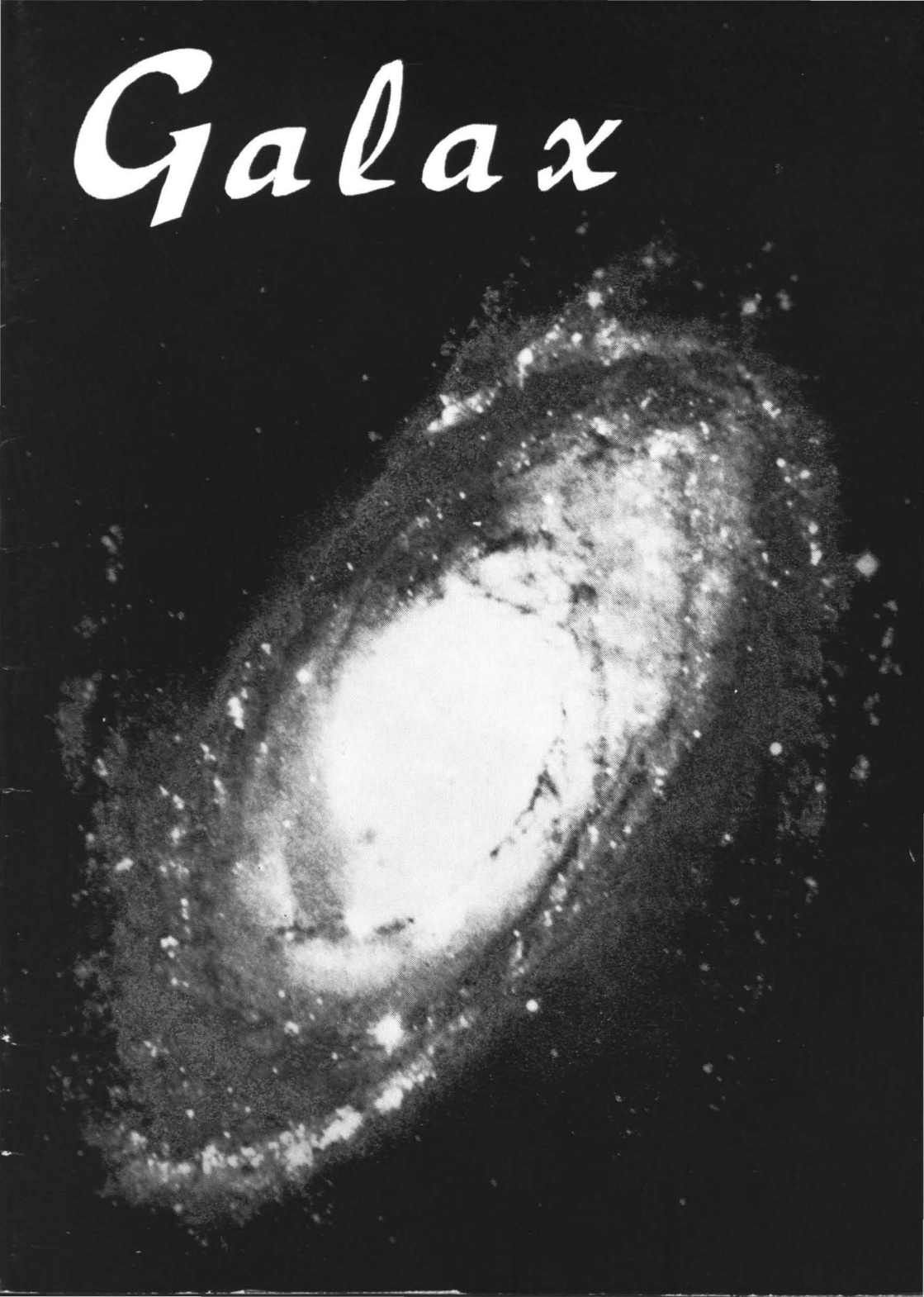

Galax

Årgång 4 - Nr 1 - Januari 1964

Tidn. adress:
M. I. S., Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:
A. Holmqvist, G. Carlsson och Y. Freij

Vetenskapen knäcker en mängd ägg för att ge forskningen fysiskt material till visparna, med vilka de omeletter framställes, som godtas om ingredienserna anses riktiga. Men då dessa blivit gamla, åker de i sopnedkastet.

Till alla UFO-vänner! Ät omeletter, även om inte alla ingredienserna passar oss. Många sammanblandningar skall framställas, innan vi når fram till en harmonisk blandning, når fram till förståelse av universella lagar.

- E J -

Ur innehållet: Sidan:

Mysteriet med de försvinnande flygplanen... 3
Från forskningens fält..... 8
USA satsar på månforskningen..... 11
Ingenjör Svantessons statistik..... 12
Föreningsnytt..... 15
Är de flygande tefaten statshemligheter?... 16
UFO-klubb i Danmark. Program..... 21
Satellitnytt..... 23
Mellan Himmel och Jord..... 24
Om liv på främmande planeter..... 27
Linus Pauling talar i Lund..... 30
Österländska tankekorn..... 31

Inför 1964.....

Vi har fått ta del av en hel del lovord beträffande Galax utveckling under den senaste halvårsperioden, och det gläder oss. Samtidigt har vi fått negativ kritik, vilket också gläder oss, eftersom det ju inte är meningen att ai skall sitta och "slumra till", i tron att allt är i sin ordning. Vi behöver kritik, allra helst kritik i den positiva anda, som kan ge oss en vägledning om hur vi på bästa sätt skall kunna utforma Galax - till storlek, innehåll etc.

Vi ämnar i fortsättningen hålla ett sidantal på 28-32 sidor. Samtidigt vill vi naturligtvis hålla den klass på innehållet som kan tillfredsställa allas intressen, och hur vi skall lyckas i denna strävan, beror till stor del på läsarnas medverkan. Vi välkomnar alla bidrag, och vi vill här uttrycka vår tacksamhet för de bidrag, som välvilligt tillsänts oss från alla delar av landet - och utlandet.

Ett varmt TACK till er alla!

Sagt av Joseph Mayer:

"Man är verkligt lycklig, när man inte vet varför man är det."

- Den äkta och förblivande lyckan är inte ett glimtljus som kommer och försvinner. Den är en frukt av en i harmoni och ljus livssyn stillad och mognad själ. Dess bärare är fåtaliga, men vi har alla mött dem någon gång och blivit delaktiga av deras utstrålning.

Granskar vi dem närmare för att finna deras hemlighet, finner vi att de har övervunnit och bortarbetat två ting: negativitet och självviskhet och att de utger värme och ädel sinnesjämvikt. De är goda följeslagare och föredömen.

- Ur ST -

MYSTERIET MED DE FÖRSVINNANDE FLYGPLANEN

De som har läst major Donald Keyhoes bok "The Flying Saucer Conspiracy" minns säkert hans beskrivning av det märkliga fall, då 5 av amerikanska marinens plan försvann utanför Floridas kust den 5 december 1945. Detta försvinnande har man kallat ett av de största och mest otroliga i den bemannade flygningens historia. Nyligen återgavs historien mera detaljerat i en fascinerande artikel som var införd i aprilnumret 1962 av "The American Legion Magazine". Det är från denna källa som följande artikel kondenserats.

Den 5 dec 1945 startade fem TBM Avenger bombplan för en rutinflygning med utgångspunkt från US Naval Air Station i Fort Lauderdale i Florida. Vädret var klart och flygbetingelserna nästan idealiska. Ledareplanet hade två mans besättning, medan de övriga fyra hade tre man vardera. Alla fjorton hade erfarenheter av flygning och navigering, varierande från så litet som trettton månader som till så mycket som sex år. Planen skulle göra en triangulär flygning, 160 miles åt öster, 40 åt norr och sedan tillbaka till Fort Lauderdale.

Starten ägde rum kl 14.00. Kl. 15.45 väntade man vid kontrolltornet på att de skulle anropa för landningsinstruktioner, men meddelandet man fick var allt annat än rutinmässigt. "Detta är ett nödfall", löd det, och trots radiostörningarna förmärktes en paralyserande rädsla hos flygledarens röst. Tillfrågad om positionen, svarade han: "Vi är inte säkra på vår position... Vi är inte säkra på var vi är. Vi vet inte." Han anmodades taga bäring mot väster, men svarade då: "Vi är inte säkra på åt vilket håll väster ligger. Vi är inte säkra på någon riktning... Allting är fel... underligt... Havet ser inte ut som det borde..."

Vid denna tidpunkt var solen i närheten av den västra horisonten och det verkade otroligt

att de fem planen inte kunde finna väster, även om de hade varit helt beroende av visuella beräkningar. De följande fyrtio minuterna hörde kontrolltornet hur planen pratade med varandra per radio. Tydligen hade ingen av de fem reda på positionen. De avlyssnade konversationerna visade ökade tecken på skräck och hysteri hos de fem piloterna. Plötsligt, utan föregående varning, lämnade flygledaren över kommandot till ett annat plan. Detta var i och för sig en högst ovanlig handling och tydde på en desperat nödfallsåtgärd av något slag.

Vid 16.15-tiden mottog kontrolltornet sitt sista meddelande från planen. Det löd: "Vi är inte säkra på var vi är... Måste vara omkring 225 miles nordöst om basen... Ser ut som om vi är..." Här bröts rösten.

En flygbåt av typ Martin startade omedelbart med tretton man ombord för att söka efter de försvunna flygplanen. Den sände en mängd rutinrapporter till kontrolltornet.. och sedan tystnade den. Varken detta plan eller någon av de fem Avenger-bombarna har sedan dess hörts av, man har inte ens funnit något spår av dem, trots att man omedelbart satte igång med ett av de största spaningspådrag som någonsin förekommit i Amerikas historia! Hangarfartyget Salomons sändes iväg till området följande dag. Många fartyg och mer än 300 flygplan hjälpte till i efterspaningarna. Man fann inte den minsta vrakspillra från något av de sex planen!

Marinen kunde, trots grundliga undersökningar, inte komma på någon lösning till denna händelse, vari sammanlagt 27 personer hade förlorats. I deras rapport hette det: "Vi kan inte ens gissa oss till vad som hände."

Något mer än två år senare, närmare bestämt den 29 januari 1948, inträffade en liknande händelse i samma område. Denna gång var ett fyrmotorigt passagerarplan tillhörande British South American Airways Company inblandat. 34 passagerare och 6 besättningsmän var ombord på

planet som var på väg till Kingston på Jamaica. Väderleken var klar och mild. Kl. 22.30 ankom en rutinrapport till kontrolltornet på Bermuda. Detta var det sista meddelande man någonsin hörde från det stora passagerarplanet. Man fann aldrig några spår som kunde tyda på en kraschlandning i havet eller någonannanstans. Det väldiga planet med 40 personer ombord hade helt enkelt försvunnit.

Cirka ett år senare, den 17 januari 1949, kunde det åttonde planet läggas till listan över mystiska försvinnanden. Även det tillhörde BSAAC och var liksom det sjunde planet på väg till Jamaica. Det var ett fyrmotorigt passagerarplan med sju besättningsmän och 13 passagerare. Planet lyfte kl. 19.30 från Bermuda, och vädret var strålande. Kl. 20.15 kom det en rutinrapport, sedan var allt tyst. Liksom i de andra fallen försvann flygplanet fullständigt från jordens yta.

Brittiska Flygministeriet gjorde en grundlig undersökning av dessa två fall. De antog att planen hade förlorats i havet, fastän inga bevis för detta kunde uppspåras.

Många har spekulerat över arten av de underliga fenomen som tillfälligtvis inhöljer flygmaskiner som flyger i de halvtropiska områdena och bort från Floridas kust.

Trafikflygare vill ogärna diskutera saken med utomstående, och vill ännu mindre ha sina namn nämnda i samband med de åsikter de uttrycker. Att medge att någonting håller på att hända bortom mänsklighetens nuvarande kunskapsområde, är det samma som att stämpla sig som "mindre vetande" och kanske mista licensen. Men många piloter är i det privata överens om, att det kan finnas en osäkerhetsfaktor, en abnormitet i atmosfären - något i stil med ett "hål i himlen" som planen flyger in i och inte kommer ut ifrån. Kanske knuffas de försvunna flygmaskinerna bakåt i tiden, eller in i framtiden, eller in i en annan dimension, på ett för vetenskapen okänt sätt.

Den mest sällsamma berättelsen, som stöder den ovan nämnda teorin, gäller en privatflygare från Ohio som för en tid sedan hade en nästan otrolig upplevelse.

Enligt "The American Legion Magazine" flög han en dag genom molnen då han plötsligt upptäckte en annan flygmaskin och nästan kolliderade med den. Han girade skarpt för att undgå en kollision, men hans vingar skrapade likväl mot det andra planet, vilket var en segeldukoch-trä-historia med underligt utseende, tydligen en modell från före första världskriget. Piloten i den gamla flygmaskinen bar en flyghuva av läder, samt goggles, vilket ju var brukligt i dessa flygets tidiga dagar. Den gamla flygmaskinen flög vidare och försvann åter in i molnen. Den var tydligen inte allvarligt skadad. Ohio-piloten flög hem och lämnade in en rapport om det inträffade. Han fick då veta, att inget flygplan av den typen kunde finnas i området vid den tidpunkten. I varje fall fanns inget meddelande om det. Det fanns över huvud taget inget sådant plan med licens. Med andra ord: kollisionstillbudet inträffade med ett flygplan som inte existerade!

Då fann man, enligt berättelsen, ett gammalt flygplan, exakt likt det som den moderna piloten beskrivit, under en höstack i en lada. Där hade det tydligen stått övergivet i många år. Inne i förarhytten fann man en loggbok, och en av de sista anteckningarna i den var en beskrivning av ett kollisionstillbud med en "silverglänsande flygmaskin". Loggboken blev översänd till myndigheterna, vilka fann den vara autentisk och över 40 år gammal. Den gamla flygmaskinen blev undersökt, och, mycket riktigt, man fann en lång repa längs planets ena sida, just där det enligt loggboken hade blivit träffat. Det fanns spår av färg och aluminium i repan, och vid en analys visade de sig passa in perfekt på det moderna planet.

Det inträffade har undersökts av "The Civil Aeronautics Board". CAB tror att det hela är

ett skämt, men de kan inte bortförklara bevisen. Piloten i fråga är känd som en man med goda karaktärsegenskaper, och detta medges också av undersökningskommissionen.

Här har vi alltså en möjlig lösning av mysteriet med de försvunna flygplanen, sex amerikanska och två brittiska. Många har länge ansett att tiden inte alls är ett banalt ständigt flödande kvantum, som vi anser den vara. Om det förflutna och det närvarande på något sätt möttes i denna kollision i Ohio, då kanske liknande saker händer tillfälligtvis av orsaker som ännu är okända för oss. Kanske är de flygande tefaten, som man sett så ofta under senare tid, våra egna ättlingar, som kommer tillbaka för att ta sig en titt på sina förfäder. Fantastiskt? Naturligtvis; men för att förklara fantastiska händelser behövs det djärva teorier. Antagligen kommer vi en dag att veta svaret. Tills dess kan vi bara spekulera över hur fruktansvärt stora hål det fortfarande finns i det mänskliga vetandet.

- Saucer News, juni 1963 -

##########

Washington:

En grupp amerikanska forskare skall under 1964-1965 kring Nordpolen sända upp 20 eller flera stora ballonger med vetenskapliga instrument. Ballongerna skall av de ständigt cirkulerande luftströmmarna föras runt Nordpolen och med instrumenten registrera den kosmiska strålningen i atmosfärens yttersta lager.

- - - - - - - -

New Yorks största flygfält, Idlewild, har nu döpts om till John F Kennedy-flygplatsen. Det nya namnet tas i allmänt bruk från och med tisd den 24 dec 1963, - julafton.

Även raketbasen Cape Canaveral i Florida har döpts om, och hedrar nu president Kennedys minne med namnet Cape Kennedy.

FRÅN FORSKNINGENS FÄLT

Revy av Y Freij

Vulkan-nytt

Den nya vulkanön utanför Island har nu - enligt senaste uppgifter - vuxit till en höjd av ca 200 meter. Islänningarna själva fruktar dock att ön så småningom möjligen bryts ner av havsvattnet, som redan börjat tränga in och lösa upp en del av ön, som tydligen består av ganska löst material; aska, stenblock etc.

Det isländska flygbolaget Loftleidir har tagit tillfället i akt och använder den intressanta ön i sina annonser i dagspressen...

Tre djärva - vettvillingar säger en del - journalister från den stora franska bildtidningen Paris Match är de första som tagit den nya ön "i besittning". Mitt för näsan på de vulkanbevakande islänningarna for de ut till den eldsprutande vulkanen 118 km sydost om Reykjavik. Landstigningen höll på att bli deras bokstavligt talat svarta död, eftersom vulkanen fick ett nytt utbrott mitt under besöket. De hann dock att placera Tricoloren i den svarta lavamarken - antagligen för att reta islänningarna - samt låta tidningens röda flagga gå i topp. Mer hann man inte innan utbrottet började, askregnet kom över dem och dränkte det mesta i svart. De kastade sig blixtsnabbt i båten och fann att motorn strejkade. Först efter 100 m:s rodd startade den - lyckligtvis.

Efter de tre fransmännens premiärlandstigning har även åtta unga islänningar från sjömansskolan gjort om bedriften.

Ön heter nu officiellt Surtsey.

\- - - - - - -

Den ensliga sydatlantiska ön Tristan da Cunhas befolkning har nu definitivt installerat sig i sina gamla hem, sedan lavaströmmarna

från vulkanutbrotten stelnat, endast några hundra meter från byn. Boskapen lever oskadd kvar på ön.

Det var hösten 1961 som öns 264 människor måste evakuera ön och försöka anpassa sig till vår "civiliserade" tillvaro. Det gick inte så bra. De flesta vantrivdes och stod helt enkelt inte ut med det moderna samhällsmaskineriet.

För några veckor sedan kom de tillbaks igen, tillbaks till det strävsamma, isolerade liv de föredrar framför vår stressade tillvaro.

Nya teorier

För inte så länge sedan trodde man att jordskorpan flyter på smält magma, och då var det inte så svårt att förklara vulkaner som svaga punkter, där magman kunde tränga upp.

Numera tycks man dock anse, att vi inte alls flyter på något smält material - detta enligt senare rön - som också påvisar att jorden är fast åtminstone halvvägs in mot medelpunkten.

Den stora gåtan är nu vad det är som vållar att det på vissa platser finns så upphettat material att det smälter - det krävs minst 1.000 graders värme. Om man bara vet vilka värmekällor som åstadkommer dessa lokala störningar i jordskorpan, är resten lätt att förklara.

På Etna arbetar en forskningsstation som gör förutsägelser på grundval av mångåriga iakttagelser av berget, men också dessa forskare överraskas gång på gång av oväntade utbrott på platser som tycks vara omöjliga att förutsäga; Etna består av ett otal kratrar.

Ny diamantkniv

En kniv av naturdiamant med förmågan att skära alla slags fasta ämnen i snitt ner till 50 ångströmsenheter (det tunnaste hittills) har konstruerats av professor H Fernandez-Moran vid Chicagos universitet. Kniven kan snit-

ta t ex metaller för elektronmikroskopiska undersökningar av atom och molekylstrukturer.

Vid tillverkningen klyver man först naturdiamanten längs ett bestämt plan, varvid man erhåller råeggen. Efter ett omständigt poleringsförfarande får man så fram en egg som är absolut rak, även vid en förstoring av 20.000 gånger.

Ny Polarisubåt

Den 25:e Polarisubåten har sjösatts i Gordon och fick namnet Ulysses S Grant efter en av USAs stora presidenter.

Ubåten är på 7.000 ton.

Satellitreparationer i rymden

Kan man reparera en satellit medan den befinner sig i rymden? Den frågan ställer man sig i USA för närvarande, och man arbetar på olika verktyg och metoder.

Hos Lockheed gör man laboratorieförsök, där astronauten arbetar från en ställning som simulerar tyngdlöshet.

Hos Grumman Aircraft bedömer man möjligheterna som goda, att en reparation skulle löna sig, jämfört med att sända upp ett nytt observatorium.

Liten risk för meteoridträffar i rymden

Forskningssatelliten Explorer 16 har givit resultat som visar att det meteorid-stoff som rusar fram i rymden är mycket ofarligare än man hittills trott. ("Meteorider" är en nyare, gemensam benämning på meteorer och meteoriter, meteorer=små rymdpartiklar som brinner upp vid kontakten med jordatmosfären, meteoriter=betydligt större partiklar som når jordytan).

Explorer 16 har inregistrerat meteoridpunkteringar, men frekvensen var 10.000 gånger mindre än väntat, påpekar dr Fred Whipple, föreståndare för Smithsonian Astrophysical Observatory och Harvard University Observatory.

USA SATSAR PÅ MÅNFORSKNINGEN

av Rune S Persson

Dagen innan president John F Kennedy så meningslöst blev skjuten i Dallas, Texas, yttrade han i ett tal: "Olyckor och missräkningar kommer att inträffa, men utforskningen av rymden måste och skall fortsätta."

Det var ingen slump att han yttrade dessa ord just i Texas. Tillsammans med några andra stater i västern, som Kalifornien, New Mexico, och Arizona, har Texas blivit centrum för USAs stora månprojekt. Denna satsning på rymdens erövring har fått stor betydelse för det amerikanska näringslivet, och industrier med anknytning till rymdforskning expanderar med explosionsartad hastighet.

Drygt 3 svenska mil sydöst om den stora staden Houston i Texas ligger "Månstaden". Det officiella namnet är Clear Lake City, men ingen kallar den annat än "Moon City". Här håller NASA (den civila rymdflygstyrelsen) på att bygga en måncentral med en hel stad runt om. Enbart månkomplexet beräknas kosta 150 milj. dollars, eller drygt 750 milj. svenska kronor, och det kommer att ge sysselsättning åt 3.000 människor. "Moon City" beräknas för omkring 200.000 invånare.

Då NASA beslöt bygga månstaden utanför Houston, upprättade över 100 företag - som på ett eller annat sätt har intresse av projektet - kontor i staden, och nya industrier började växa upp. Staden Houston har under det senaste decenniet vuxit med nästan en halv miljon inv. Största delen av stadens expansion tillskrives planerna i samband med Moon City.

Det är inte bara näringslivet i Texas som får nytta av satsningen på rymdprojekten. Kalifornien har sedan länge varit ett centrum för flygplanstillverkning, och hos Douglas Aircraft vid Huntington Beach i sydöstra delen av staten, har man nu färdigställt nio byggnader av sjutton i en väldig raketfabrik. När

det hela är färdigt omkring 1970 beräknas det sysselsätta 10.000 man och ha kostat i runt tal 75 milj. dollars. Här skall bl a de jättelika Saturnraketerna byggas.

Den första helt färdigbyggda rymdforskningscentralen ligger också i Kalif., Redondo Beach. Space Technology Laboratories kostade 30 milj. dollars och sysselsätter 6.000 man på 80 tunnlands yta. Där provar man laboratoriemässigt raketer och satelliter i förhållanden som motsvarar rymdens, beträffande t ex temperatur, lufttäthet och radioaktiv strålning.

Ett annat exempel på en stad som blomstrat upp tack vare rymdforskningen, är Huntsville i Alabama. 1950 hade staden 16.000 inv, men i samband med att utvecklingen av Redstoneraketen förlades dit, expanderade den starkt och har nu 100.000 invånare. Vid den stora Redstonebasen och i NASAs "Marshall Space Flight Center" är man nu i färd med att konstruera jätteraketer för långfärder i rymden.

Saturnraketen skall inte bara byggas hos Douglas i Kalifornien, utan Boeing i Seattle, Washington (nordvästra USA) har nyligen fått 418 milj. dollars för att bygga denna raket.

Som synes är det enorma investeringar som kommer det amerikanska näringslivet tillgodo genom rymdforskningen. Miljarder och åter miljarder pumpas in i den i dag kanske snabbast expanderande industrin av alla - rymdforskningen. Man får bara hoppas att satsningen inte sker förgäves, utan att man i sinom tid skall kunna skörda frukterna av vad man i dag sår.

INGENJÖR SVANTESSONS STATISTIK

av Rune S Persson

Jag ställde i oktobernumret frågan om ing. Sven Svantesson har rätt, när han med sin noggranna statistik påstår att kärnvapenproven i hög grad påverkar väderlek och seismiska förhållanden, så att abnorma rubbningar uppstår.

I decembernumret kunde Galax meddelä att ing. Svantesson för perioden 28 sept - 15 okt ställt en prognos som slagit in. En del tidigare prognoser har också slagit in.

Att med utgångspunkt från dessa "fullträffar" utan reservationer godkänna ing. Svantessons teorier kan emellertid inte låta sig göras. Ett par påpekanden kan vara på sin plats:

1. De under senare år i otroligt hög grad förbättrade kommunikationerna - flyg, tele, kommunikationssatelliter osv - gör att vi numer snabbt får reda på nyheter om t ex meteorologiska och seismiska katastrofer. Det betyder inte bara att nyheterna sprids snabbt, det betyder också att de blir så många fler, dvs vi får reda på praktiskt taget allt som händer på jorden, medan förr bara de allra största nyheterna spreds runt jorden. Detta betyder att det nu verkar vara fler naturkatastrofer än förr, fastän vetenskapliga undersökningar visar att så inte är fallet.

Att under en 20-25-dagarsperiod "få med" ett par större och en mängd mindre naturkatastrofer någonstans på jorden torde inte vara så svårt, eftersom det normalt sett inträffar en betydande mängd sådana med inte alltför långa mellanrum.

2. Det torde emellertid stå klart, även efter förra invändningen, att en viss korrelation föreligger i ing. Svantessons statistik, dvs naturkatastrofer och kärnvapenprov samvarierar.

Var och en som studerat ämnet statistik kan emellertid komma med en allvarlig invändning mot de slutsatser som ing. Svantesson har dragit. En stor korrelation mellan två variabler behöver inte nödvändigtvis betyda ett orsakssammanhang. Det går alltså inte att statistiskt bevisa, att naturkatastrofer orsakas av kärnvapenprov, bara därför att det finns en överensstämmelse mellan utfallen. Det kan emellertid mycket väl vara så, men statistiken kan aldrig bevisa det.

Alla inser ju det ohållbara i resonemang av

typen: "Jag har en vit katt. Den tycker inte om strömming. Min bror har också en vit katt. Den tycker inte heller om strömming. Alltså måste den vita färgen vara orsak till att katterna inte tycker om strömming."

Jag vill med dessa påpekanden inte nedvärdera det arbete som ing. Svantesson lagt ner på sitt verk. Jag vill inte heller påstå, att hans resultat och slutsatser är heltigenom fel. Jag vill bara visa att man måste vara mycket försiktig, när man behandlar statistiska data.

Saker och ting är oftast inte vad de vid en första anblick synes vara. Disraeli har sagt: "Det finns tre sorters lögner: lögn, förbannad lögn och statistik". Det är lätt att medvetet ljuga med statistik, men det värsta är att statistiken också kan ljuga "av sig själv", utan att man genomskådar det, hur gärna man än vill. Därför måste man iakttaga största försiktighet.

Att det sedan förefaller mycket rimligt och rent av troligt, att ing. Svantesson har rätt i sina teorier, betyder inte att det utan invändningar går att acceptera de statistiska data, som ligger till grund för ing. Svantessons slutsatser.

Anm. i anslutning till artikeln sid. 30

Lunds Antikärnvapenkommitté är en partipolitiskt obunden studentförening, öppen för allmänheten, och den verkar för att skapa en aktiv opinion, som tar avstånd från kärnvapenrustningar i alla länder.

Arbetet går efter två linjer; den första syftar till aktivitet som tillkommer en studentförening, t ex föredrag, debatter och diskussioner. Den andra syftar till aktivitet som tillkommer en arbetsgrupp, t ex protestmöten, demonstrationer, utställningar mm.

Kommittén är synnerligen livaktig, och har

under året tillsammans med andra anti-kärnvapensammanslutningar ofta låtit tala om sig.

Vill Du medverka, kan Du erhålla närmare upplysningar på adressen:

Fredrik Molt, Dag Hammarskjölds väg 4, LUND

FÖRENINGSNYTT MM

Under denna rubrik tar vi utan kostnad emot meddelanden, annonser mm från olika sällskap och grupper i Sverige. Sänd uppgifterna före den 15 i varje månad.

STUDIEGRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JAN 1964:

GKS - Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby Kontaktman: Walter Karlsson, Nunnegränd 2 Visby 1. Telefon 113 35.

HIS - Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman: Johan Engström, telefon 30851.

IS - Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm 1. Kontaktmän: ing. K E Nordquist, tel 08/499632 mellan kl 12-13, och Brage Jansson, tel 08/750968.

LIO - Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfsgatan 21, Linköping. Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6 Jägarvallen, Linköping.

MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap, Fack 2012, Malmö 2. Kontaktman: Alve Holmqvist, tel 040/977403.

US - Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar Brantingsgat. 7 B, Uppsala. Tel 018/44410.

TID och RUM nr 9, december 1963, har nu utkommit. Tidningen har "bytt ansikte", dvs presenterar en ny, mycket trevlig 1:a-sida, och innehållet är lika intressant som vanligt.

T o R nr 10 beräknas utkomma i jan/febr. Adress; se ovan - Ifologiska Sällskapet.

ÄR DE FLYGANDE TEF

FAKTA OM DE FLYGANDE TEFATEN TROLLAS BORT

- av Alarik Degerman -

"Flying saucers have landed" var titeln på det sensationella arbete som amerikanen George Adamski tillsammans med Desmond Leslie gav ut för åtskilliga år sedan. Många sätter inte tro till vad han säger; minst av allt att han skulle ha resonerat med varelser från en annan planet. Det hela är alltför fantastiskt, menar man. Det kan inte vara sant. Nej, det kan det inte vara för den som menar att Jorden skulle vara den enda med intelligenta varelser bebodda planeten. Den uppfattningen är emellertid numera på väg att bli antikverad.

De mest framstående vetenskapsmän över hela världen är numera fast övertygade om, att det finns fler med intelligenta väsen bebodda planeter än jorden. Godtar man den uppfattningen, då ligger det ingenting orimligt i Adamskis skildringar.

Så kan man resonera om man bortser från alla politiska, militära och psykologiska faktorer. Men alla tecken tyder på att resonemanget inte accepteras av politiker, militärer och psykologer.

Är de flygande tefaten interplanetariska flygplan, bemannade med innevånare från andra planeter? En del svarar ja. En del menar, att det ingenting annat är än hallucinationer hos vissa personer. För sin del låter professor C G Jung i Zürich, den berömde psykologen, oss förstå, att de flygande tefaten är "urbilder", "urföreställningar" hos människan men alls inga objektiva realiteter.

Forskning i strängaste avskildhet

Forskningar på detta område bedrives numera av talrika statliga och militära institutioner

ÄTEN STATSHEMLIGHETER?

liksom även av många privata organisationer och enskilda personer. Det är emellertid anmärkningsvärt, att något internationellt samarbete inte föreligger trots att detta numera är dagens lösen på forskningens område. De statliga forskningarna bedrivs i strängaste avskildhet. Det mysterium som omger de flygande tefaten har blivit statshemligheter.

Detta är begripligt: Hemligstämpeln har sin grund i politiska och framför allt militära orsaker. Ingen regering i världen önskar skapa panikstämning i ett land, vars säkerhet regeringen skall garantera. Nu undrar man bara: Blir oron mindre för att hemligheten med de flygande tefaten inte röjes?

Redan 1952 förklarade överste Albert M Chop vid det amerikanska flygvapnet vid en presskonferens följande: "USAs flygvapen har aldrig förnekat, att de obekanta flygobjekten kommer från andra planeter, och i händelse uppgifterna från talrika, kvalificerade iakttagare är riktiga, så är den interplanetariska förklaringen den enda möjliga lösningen."

Detta var, som sagt, 1952. Numera bestrider det amerikanska flygvapnet varje år de flygande tefatens existens.

En annan amerikan, ingenjör Wilbur Smith vid Kanadas rymdforskningskommission skriver: "Enligt min åsikt opererar de flygande tefaten från planeten Mars. I varje fall har varelser som lever utanför vårt solsystem Mars som operationsbas."

Uppfattningen att det finns fler bebodda planeter i kosmos än Jorden omhuldas numera av många vetenskapsmän och betraktas nära nog som självklar. Övertygade anhängare av idén om bebodda världar är framför allt amerikanerna och ryssarna. Och det förefaller som om idag allt fler och fler människor börjar ansluta sig till den uppfattningen. Bilden av ett be-

bott universum stiger allt tydligare upp vid horisonten.

Dubbelspel över hela världen

Att USA numera bestrider existensen av flygande tefat rimmar illa med det faktum att den amerikanska regeringen sedan flera år tillbaka bedriver en mycket dyrbar forskning med avseende på de flygande tefaten, och att man samlar in allt material om dem, man kan komma över.

Liknande dubbelspel bedrivs i praktiskt taget hela Europa. På olika sätt söker man trolla bort fakta. I den tyskspråkiga delen av kontinenten har man "löst" problemet med de flygande tefaten genom att överföra det till det spiritistiska planet.

Helt plötsligt började det komma ut böcker och tidskrifter, i vilka man kunde berätta om hur vissa människor i transtillstånd kom i kontakt med varelser från andra planeter. Medier och klairvoyanter hade blivit de stora "auktoriteterna" på de hemlighetsfulla flygobjekten.

Men de nyvordna "auktoriteterna" hade inga glada nyheter att komma med; de siade om stundande världsundergång och hemska katastrofer över huvud taget, för vilka de till och med kunde ange exakta data, vilka naturligtvis inte stämde.

Men det stannade inte bara härmed: I profeternas kölvatten följde även en samling sekterister, som nu vädrade morgonluft och fann tiden mogen att hålla nytt vin på gamla läglar. Det hela gjorde stark effekt. Alla tecken tydde emellertid på, att företeelserna var en dirigerad manöver för att blanda bort korten.

Tefatsrapporter motsvarar fakta

I Frankrike däremot är situationen en annan. Detta beror på, att en av dess mest framstående forskare, Aimé Michel, genom en mätningsmetod kunnat leda i bevis, att de skildringar av

flygande tefat som lämnats, verkligen motsvarar fakta och inte är några hallucinationer hos vissa människor.

Frankrike är också det enda land, som har en av framstående forskare och statsmän bestående organisation, vilken bedriver undersökningar angående de flygande tefaten, - låt vara anonymt. Organisationen ger även ut en månatlig redogörelse för resultaten av sina undersökningar, vilken tillställes medlemmarna.

I England diskuteras det öppet om de flygande tefaten, såväl i TV, radio som press. Det är även betecknande, att den bäst informerade facktidningen på området ifråga, "Flying Saucer Review", utkommer i London.

I Italien är situationen något förvirrad. Det är sant att det inte finns något land, där pressen engagerat sig så starkt för saken som i Italien; sedan ett par tre år tillbaka har tidningarna inte bara publicerat sammanfattande redogörelser av iakttagna flygande tefat i andra länder, utan även uppmanat sina medarbetare att uppspåra liknande fall i det egna landet. Följden härav blev, att journalisterna, av vilka de flesta var skeptiker, återvände som troende efter sina "fälttåg", försedda med fotografier av flygande tefat och intyg av fullt trovärdiga personer.

Genom publicering av dessa dokument och skildringar uppnådde tidningarna jätteupplagor, och intresset för saken växte i landet. Folk ville veta ännu mer om de flygande tefaten.

Ockult anstrykning

Då plötsligt skedde en förändring. Skildringarna började få en rent ockult anstrykning. Artiklarna rörde sig inte längre om landningar av flygande tefat och kontakt med varelser från andra planeter, utan om visioner och röster, ja till och med materialisationer, dvs en upplösning av materien, vilken sedan visar sig i sin ursprungliga form på ett annat ställe!

De flygande tefaten hade blivit ett irrationellt och oförklarligt fenomen, och de tidningar som tidigare så entusiastiskt skrivit om tefaten, började helt plötsligt lida av "platsbrist" för alla artiklar om flygande tefat. Och en vacker dag var det alldeles tyst om dem.

Rapporter om flygande tefat från andra sidan järnridån är mycket sällsynta, men detta hindrade inte att Pravda, januari 1961 publicerade en sådan rapport, försedd med fotografi. Några dagar senare följde emellertid en "vetenskaplig" förklaring av företeelsen.

Även om det inte finns någon litteratur om flygande tefat bakom järnridån, så förekommer likväl muntliga skildringar om iakttagelser och landningar, och man kan med bestämdhet utgå ifrån att alla dessa informationer samlas upp och bevaras av statliga institutioner.

Medan den enskilde medborgaren ännu tvivlar på de flygande tefaten, så tycks de enskilda staternas regeringar vara så mycket mer övertygade om deras existens.

MYSTISKA MÅNFLÄCKAR (SDS lörd 21 dec)

De mystiska eruptioner på månens yta som nyligen rapporterades av en rysk astronom, iakttogs också i USA, upplyser tidskriften Sky and Telescope, som utges av Harvarduniversitetets observatorium.

En rubinfärgad fläck upptäcktes i Aristarkuskratern på månen den 27 nov. från Lowell-observatoriet i Flagstaff, Arizona. Fläckens ytvidd beräknades till 18 km längd och 2 km bredd. Den var synlig i 75 minuter. Ohioobservatoriet varskoddes om fenomenet och kunde också se fläcken. Den 29 oktober sågs något liknande från Lowell-observatoriet. Den gången iakttog man tre röda punkter som försvann på mycket kort tid.

U F O K L U B B I D A N M A R K

UFO-klubben, Aggersborggade 3, KL, Köpenhamn Ö, hälsar genom Ole Hansen alla intresserade svenskar välkomna till klubbens föredrag och sammankomster. Här nedan följer programmet för tiden jan - maj 1964:

Januari 1964

2/1 Sammenkomst - Ordet fritt.
9/1 Salgssjef Leif Petersen taler om UFO.
16/1 Hr Hans Lauritzen taler om: UFO-nyt fra hele verden.
23/1 Guldsmed Egon Möller taler om: Menske eller Autemat.
30/1 Sammenkomst - Ordet frit.

Februari 1964

6/2 Overlaerer Henry Yting taler om: Bor Gud i atomet.
13/2 Hr Ensio Slej taler om: Stjernefotografering.
20/2 Hr Hans Lauritzen taler om: UFO-nyt fra hele verden.
27/2 Psykoanalytikern Valdemar Johansen: - ämne ännu ej fastställt.

Mars 1964

5/3 Laasesmed Hammerbak taler om: Nya idéer och tanker om magnetismen.
12/3 Mentalhygienikeren Karl Larsen taler om: Tenk hvis vi kente vore egne krafter.

April 1964

2/4 Ing. Peter Möller taler om: Nogle exempel på maerkelige parapsykologiske tilldragelser indenfor de sidste århundrader.
9/4 Koefods Skoles socialrådgiver Åge Nettеberg taler om: Socialprinsipper.
16/4 Hr Hans Lauritzen taler om: UFO-nyt fra hele verden.

forts..

23/4 Poletikomiser Sved Gredstad - stifteren av Poletiets socialtjenste i Danmark - taler om: Ungdomskriminalitet.
30/4 Yoga laerer John Charlsen taler om: Yoga i den tibetanske kultur.

Maj 1964

7/5 Kristi Himmelfartsdag. Lukket (Stängt)
14/5 Eventuelle nye idéer angående emner modtages. Her håber vi også på tilslutning fra Sverige.
21/5 Hr Hans Lauritzen taler om: UFO-nyt fra hele verden.

Alle föredrag kl 20. Ret til retelser forbeh. Alle aftner faelles (=gemensamt) kaffebord af 2 kr, og diskution efter alle inledere föredrag.

- Programmet innefattar som synes många högklassiga föredrag. Des som är i Köpenhamn vid något annat tillfälle kan kontakta Ole Hansen, under adress: Helsingborggade 2, 1 tr, Kpmn Ö.

Till Aggersborggade 3 kan man lämpligen ta linje 9 från Kongens Nytorv (det ligger några kvarter från Havnegade). Man skall då stå på samma sida som det Kgl Teater, går av vid Clasensgade, fortsätter Clasensgade 2 kvarter och finner då Aggersborggade på höger sida. Kommer man från Österport station tar man samma linje och står på samma sida som stationen. Klubben är inrymd i en trivsam källarlokal, en halvtrappa ner direkt från gatan. Skylt på dörren.

RADIOKONTAKT 30 ÅR BAKÅT Moskva

En ny metod, som kan göra förbindelse med eventuella invånare på andra planeter möjliga, har utvecklats av de ryska vetenskapsmännen.

Metoden innebär att man kan sända radiosignaler ut i rymden på upp till 30 ljusår! Ryssarna har rekord i radiokommunikationer, då man 1962 hade kontakt med sputniken Mars I på 104 miljoner kilometers avstånd.

SATELLITNYTT

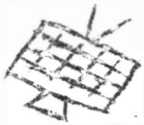

Konstgjord julstjärna

Den ballongsatellit - Explorer 19 - som på torsdagen (den 19 dec 1963) skickades upp från Port Arguello i Kalifornien med hjälp av en Scoutraket, har gått in i en bana kring Jorden meddelade den amerikanska rymdflygstyrelsen, NASA.

Ballongen har blåsts upp och mäter 4 meter i diam. Den går i en bana över polerna och bör kunna iakttagas som en julstjärna i skymningen på julafton. Den passerar över Sverige två ggr pr dygn. Vikten är endast 7 kilo, och den sändes upp för att ge forskarna möjligheter att förutsäga soleruptioner.

Såväl ballongen som kapseln har siktats från en spårningsstation i Australien.

Den 24:e ryska Kosmossatelliten

Den 24:e sputniken i Kosmosserien sändes torsdagen den 19 dec 1963 upp i rymden. Den är obemannad och har en omloppstid runt Jorden på 90,5 minuter.

Kosmos 23 sändes upp den 23 december.

Satelliten är utrustad med olika vetenskapliga instrument och radiosändare.

Ny Syncom-satellit 1964

NASAs nästa Syncom Kommunikationssatellit kommer att föras in i en helt stationär omloppsbana - synkroniserad, ekvatorial och cirkulär.

En ny Echo-satellit kommer snart att sändas upp. Den får en diameter på 41 meter.

Ny väderlekssatellit

En amerikansk väderlekssatellit av Tirostyp placerades lörd. den 21 dec. i en bana kring Jorden. Den skall hjälpa till att prova ut ett nytt bildöverföringssystem. Fotografier av Jordens molntäcke levereras till 42 mottagarstationer i USA, Frankrike och Sydöstasien.

Satelliten sköts upp från rymdbasen Cape Kennedy och har döpts till Tiros VIII. Den går runt Jorden på 99 minuter och håller ett största avstånd av 750 km, och ett minsta avstånd av 700 km från Jorden. Lutningen mot ekvatorn är 58,5 grader.

De första fotografierna har nu tagits emot, och kvalitén på dessa betecknar man på officiellt håll som "utomordentlig".

Peter Hurkos och tefaten

Den berömda UFO-observationen över ön Trinidad år 1958, som även fotograferades från ett av brasilianska flottans mätningsskepp, har åter blivit en nyhet av rang, denna gång inom parapsykologiska kretsar.

Det psykiska fenomenet Peter Hurkos (se Vecko-Revyn nr 40-43 1962) gav en psykometrisk demonstration på Ebell-teaterns scen i Los Angeles den 22 maj 1963. Publiken ombads att förse honom med en bricka, fylld av personliga tillhörigheter; räkningar, brev, juveler etc. Han tog upp föremålen, ett åt gången, "tonade in sig" på dem och beskrev intrycken eller gav upplysningar om ägaren som kom fram till honom medan han höll föremålen.

Han tog så upp ett vanligt brunt kuvert,

böjde sig över det, vände det om och om igen, och sade slutligen:

"Jag ser små människor." Han var påtagligt förbryllad och mycket förvirrad. "De färdas med fruktansvärd hastighet, långt, långt ut i rymden."

Han lade ner kuvertet och gick ner från scenen. "Ni får förklara det. Jag kan inte."

En dam kom fram till scenen för att hämta det bruna kuvertet. Hon öppnade det och höll upp ett tidningsurklipp och en bild. Det var en bild av det flygande tefat som fotograferats över Trinidad, urklippt ur en Los Angelestidning.

Hon var bara nyfiken på vad den berömde fjärrskådaren skulle kunna utläsa av det omtvistade fotot.

(The journal of Borderland Research, okt 1963)

Konstgjord katt

En konstgjord katt, som med slående exakthet återger beteendemönstret hos ett levande djur, visas på utställningen med arbeten av amatörkonstruktörer i Moskva. Katten väjer för hinder, reagerar för ljud, söker efter föda och spinner som en vanlig katt, då den funnit födan. Om man snabbt för handen framför och mot den börjar den att fräsa. Den visar även betingade reflexer för olika retningar.

"Tepåse" skrämmer hajar

Cape Kennedy, Florida

Bästa sättet att hålla hajar på avstånd från skeppsbrutna är att använda en sorts "tepåse". Med en sådan är varje amerikansk astronaut utrustad. När han hamnar i vattnet efter en lyckad rymdfärd doppas den medhavda påsen i vattnet, varpå ett kemiskt ämne - frånstötande på just hajar - utlöses.

J S

Henry Thorne från USA, en av de innestängda gruvarbetare, vars räddning tilldrog sig internationell uppmärksamhet i aug 1963, berättar att han och den andre mannen som stängdes inne med honom såg mycket underliga saker. Dessa underliga saker - som tidningarna antog vara hallucinationer - sågs samtidigt av de båda innestängda. Thorne säger: "På den femte dagen såg jag alla möjliga slags ljus och verkliga människofigurer. Ljusen och figurerna var alltid framför oss, men ju mer vi kröp emot dem, desto längre bort gick de. Jag såg tex en man, eller den mörka skepnaden av en man, med ett ljus på sin hjälm. Jag ropade: "Lys litet häråt!" Davy såg honom också, men skepnaden av mannen blev allt mindre medan vi kröp fram mot honom, och sedan försvann han fullständigt."

- Saucer News, dec 1963 -

"Storsjöodjur" i Nordnorge

I Einletvattnet på Andöya har ett dussintal personer sett ett stort ormliknande odjur. Ett ögonvittne berättar att han under en fisketur sett odjuret dyka upp tre gånger, varvid det utstötte en genomträngande vissling, som måste ha hörts över ett stort område. Omkring 3 meter av odjuret var synligt över vattenytan.

Ett annat ögonvittne berättar att han vid en biltur förbi sjön sett det omkring 15 meter långa sjöodjuret forsa iväg med hög fart. Djuret verkade glansigt och slätt.

J S

Häst med horn

En häst med horn har tidigare möjligen förekommit i sagor, men i Japan exosterar den numera också i verkligheten.

På ett stuteri nordväst om Tokyo finns en häst som har två horn strax ovanför ögonen. Vardera hornet är ca fyra cm långt.

Ägaren omtalar att hästen - en ettåring - inte hade några horn när den föddes. Hornen började växa ut för sju månader sedan.

OM LIV PÅ FRÄMMANDE PLANETER

Diskussionen om liv på främmande planeter blir med varje dag allt intensivare. Tidigare var det bara människor med rik fantasi, såsom författare och matematiska snillen, som sysselsatte sin hjärna med att räkna ut och finna möjligheter för levande varelsers existens på främmande himlakroppar. Men ju djupare vetenskapen tränger in i dessa frågor, och ju längre våra instrument når ut i universums oändlighet, kommer vi mer och mer att förstå och veta att det som tidigare varit fantasier och aningar är verklighet. En verklighet som kommer oss närmare med varje dag som går.

I en tid, som konstruerar sinnrikt maskineri för att fånga rymdens alla ljud och bilder och återsända dem till Jorden med ljusets hastighet, en tid som har förmågan att framställa satelliter i banor mot Månen, Venus och Mars för att utröna dess hemligheter, finns inte rum för förnekelse. Realiteten i alla rön och frågeställningar är alltför påtaglig.

På världskongressen för fysiologer i Leiden den 10 - 17 september 1962, togs frågan om liv på andra planeter upp till behandling av den italienske forskaren Rodolpho Margaria. Han utgick från de enda förhållanden vi känner i universum - förhållandena på Jorden och de lagar som styr dessa, de enda jämförelsepunkter vi människor kan ha:

- Sedan den geokemiska epoken i Jordens utveckling avslutats, följde den biologiska. I tre miljarder år varade denna utveckling för att nå fram till sin nuvarande form. Detta har skett genom mutationer, och den ena artens övergång i den andra. Detta beroende på ekologiska förhållanden, som råder på vår jord. Men även andra förutsättningar måste finnas, såsom:

1. Samma kemiska och fysiologiska processer, i samma utsträckning som här, samt att
2. Samma mutationer i samma ordning och utsträckning som på Jorden ägt rum.

Sannolikheten för att en människoliknande varelse skulle kunna uppstå, exempelvis inom vårt eget Vintergatssystem, är därför inte stort, säger Margaria. Om med sina 200 biljoner stjärnor endast 1 biljon skulle äga en planet som kunde hysa liv, är sannolikheten matematiskt uttryckt $1:10^{40}$. Detta är ett för litet tal för att stödja antagandet att där skulle finnas i vår mening mänskligt liv. De livsformer som förekommer på andra planeter, måste då helt skilja sig från dem vi känner här på Jorden. Vår förmåga att träda i kontakt med dem blir minimal, och att överhuvudtaget kommunicera med dem mycket svårt. Om de är högre eller lägre utvecklade än vi är kanske därför omöjligt att avgöra, och avståndet till en sådan värld, där liv kan tänkas förekomma, kan vara många ljusår.

Den närmaste stjärna som kan tänkas ha planeter, är Tau Ceti, den ligger på 11 ljusårs avstånd. Ett meddelande därifrån skulle ta 11 år, och ett svar lika länge. Det gäller alltså för oss att uppfinna ett kommunikationsmedel som går fortare än ljuset och radiovågorna. -

Ifologer (eller Ufologer) anser sig ha funnit detta medel i de flygande tefaten, dessa skimrande föremål som då och då förirrar sig in i Jordens atmosfär och förbryllar mänskligheten. Deras hemlighet är farten, drivkraften varmed de rör sig fram över himlen, snabbare än något vi känner.

Kanske äger de hemligheten världarna emellan?

Men den som vill studera och fördjupa sig i de flygande tefaten måste ärligt och uppriktigt göra klart för sig vad frågan gäller.

Den har två aspekter; en vetenskaplig och en esoterisk.

Vetenskapens uppgift är att leda i bevis för att veta. Det ockulta nöjer sig med att förnimma och tro.

Det är den urgamla striden mellan tro-vetande som gör sig gällande.

Ingen vetenskapsman av idag; astronom, biolog eller fysiolog, förnekar att Universum kanske rymmer en oändlighet av bebodda världar bland de killiarder stjärnor och galaxer, som sträcker sig ut i ett omätligt världshav fyllt av mörker, tomhet och materia.

Bara dessa motsättningar; tomhet - materia och den oändlighet vi rör oss med, ger oss svårighetsgraden av den bedömning vi står inför. Man måste fråga:

Äger människan i sig själv möjlighet att över huvud taget uppfatta de finna övertoner sin finns i rymden omkring henne? T o m i fågelsången, bland djuren och insekterna finns ljud, som mänskligt öra inte kan höra.

Bygger människans begränsning i tillvaron en mur omkring henne, så ogenomtränglig och svåröverstiglig för hennes sinnen, att hon inte ens kan fatta de jordiska tingen?

Är det meningen att vi skall tränga ut ur och över vår skapade tillvaro för att eventuellt tillfredsställa en nyfikenhet som vi inte kan bära?

Jag tror det inte... inte för oss alla.

För några <u>få</u>, starka, benådade människor finns ett svar, en kontakt, en sanning. Kan de förmedla den får vi vara mycket tacksamma. Det sökandet har fört oss fram till den femte dimensionens Evighetsrum, som finns och existerar bortom tid och rum, och visar vägen att smälta tro och vetande samman till ett begrepp.

Vetenskapen av idag står kanske inför lösningen av Livets gåta, som säkert också skall förklara tefatens förekomst. Dessa är kanske en del av den spegelmateria (omvända materia) av vilken Universum en gång byggts upp och fortfarande byggas upp. Kanske är detta en levande och tänkande massa, som en gång kan ge de svar vi väntar på?

Men de kommer först när människan är <u>mogen</u> att ta emot de svaren, då hennes sinnen är så utvecklade att hon inte förgås under trycket av Universums Hemlighet.

- G B -

LINUS PAULING TALAR I LUND

"Ingen tror väl att man kunnat få till stånd det begränsade provstoppsavtalet om inte någon ansvarskännande vetenskapsman år ut och år in för myndigheterna och allmänna opinionen hade understrukit att kärnvapenprov utgjorde en fara för mänskligheten", yttrade ordföranden i nobelkommittén, dir. Gunnar Jahn i sitt tal till Linus Pauling vid nobelhögtidligheterna i Oslo den 10 december 1963.

LINUS PAULING - den stridbare professorn och opinionsbildare som i dec 1963 mottog Nobels fredspris, gästade Lund lörd 21/12 1963, på inbjudan av LUNDS ANTIKÄRNVAPENKOMMITTÉ.

Pauling höll ett mycket uppskattat föredrag på Akademiska Föreningens Stora Sal i Lund, och han blev livligt applåderad av studenterna i den fullsatta salongen.

"Vi skall vara tacksamma för provstoppsavtalet, men det är tragiskt att det inte kom 2 år tidigare" sade Pauling. 3/4 av den totala mängden kärnvapenprov har utförts sedan 1961.

Pauling presenterade mängder av siffror från undersökningar och uppskattningar han har gjort av de skadliga strålningseffekterna.

Både genetiska skador och sjukdomar i form av främst cancer ökar kraftigt i antal, på grund av radioaktiviteten från proven. Tiotals miljoner barn har redan fötts eller kommer att födas med fysiska och mentala defekter. Två miljoner av Jordens befolkning kommer att dö tidigare på grund av proven..."

"Andra forskares siffror är samma som mina, men de uttalar sig mer eller mindre säkert. Somliga försöker vilseleda allmänheten med att "riskerna är inte så stora". Ni unga som kan mycket om teknik och vetenskap och som kan diskutera logiskt skall vara medvetna om detta. Varje enskild individ är viktig, varje barn som föds defekt är en tragedi.

Vi måste arbeta inte bara för kärnvapenstopp, utan för avrustning, för avskaffande av kriget." - Y Freij - (Se f ö sid 14)

ÖSTERLÄNDSKA TANKEKORN

Strävandet

Stora sanningar får inget grepp om massornas hjärtan. Och nu, när hela världen är vilsegången, hur skall jag - även om jag vet den rätta vägen - hur skall jag kunna leda dem? Om jag vet att jag inte kan vinna framgång och ändå söker tilltvinga mig framgång, skulle detta bara vara en ny källa till förvillelse.

Bättre då att avstå och inte längre sträva.

Men om inte jag strävar, vem skall då göra det?

Chuang Tse

Kunskapen

Beröringen med jorden skänker alltid kraft åt jordens son, även när han söker en överjordisk kunskap. Det kan till och med sägas att det överjordiska i själva verket endast kan behärskas i sin fullhet - till dess höjder kan vi alltid nå - om vi står med våra fötter fast på det jordiska. "Jorden är Hans fotapall" säger Upanishaderna, så snart de söker göra sig en bild av det Jag som manifesterar sig i Universum.

Sri Aurobindo.

Insikten

Det finns en kunskap som är högre än kunnighet, och ett vetande som är högre än vetenskap. Den kommer inte av boklärdom, inte av djupt tänkande eller mycken erfarenhet, utan direkt från den källa där allt finnes.

Acharya.

Ofullkomligheten

Den vise känner sina ofullkomligheter, och är förödmjukad; han strävar förgäves efter sitt eget bifall. Men dåren tittar ner i sin egen själs grunda ström, och är förnöjd med de små kiselstenar han där ser.

Indiskt manuskript.

Självkännedomen

Alltefter som ljuset växer, ser vi att vi är sämre än vi trodde. Vi blir förvånade över vår tidigare blindhet, när vi ser en hel svärm skamliga känslor strömma ut ur hjärtat, likt vidriga kräldjur som kryper fram ur en gömd håla.

Men vi borde varken bli förvånade eller förvirrade. Vi är inte sämre än vad vi var, tvärtom, vi är bättre. Men under det att våra fel minskas, blir det ljus vari vi ser dem allt klarare, och det fyller oss med fasa. Så länge det inte finns något tecken på bot är vi omedvetna om hur sjuka vi är; vi befinner oss i ett tillstånd av blind inbilskhet och hårdhet, ettbyte för självbedrägeri.

Så länge vi driver med strömmen är vi omedvetna om dess snabba lopp; men så snart vi börjar stråva emot aldrig så litet, får vi genast känna av den.

Fénelon.

Enheten

Tala så mycket filosofi du behagar, dyrka så många gudar du vill, iakttag alla ceremonier, sjung lovsånger till hur många gudomliga väsen som helst; befrielsen kommer aldrig, inte ens efter hundra eoners slut, utan att Jagets enhet blir fattad och förverkligad.

Shankara.

Vägen

Varje själ är till sitt väsen gudomlig. Målet är att uppenbara denna inre gudomlighet genom att behärska den yttre och den inre naturen. Gör det antingen genom arbete, andakt, fysisk behärskning eller tänkande - genom en eller flera av dessa vägar eller genom dem alla - och bliv fri! Detta är hela religionen. Lärosatser, dogmer, ritualer, böcker, tempel eller bilder är detaljer av underordnad betydelse.

Swami Vivekananda.

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP
Fack 2012 - Malmö 2